

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 22. maj 2003

i sag C-462/99, **Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH mod Telekom-Control-Kommission** (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) ⁽¹⁾

(»Telekommunikation — mobilkommunikationstjenester — artikel 5a, stk. 3, i direktiv 90/387/EØF — sag anlagt til prøvelse af en afgørelse fra det nationale myndighedsorgan ved en uafhængig myndighed — artikel 82 EF og artikel 86, stk. 1, EF — artikel 2, stk. 3 og 4, i direktiv 96/2/EF — artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 97/13/EF — tildeling til en offentlig virksomhed med en dominerende stilling, som allerede er indehaver af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på GSM 900-standarden, af yderligere frekvenser inden for det frekvensområde, der er reserveret for DCS-1800-standarden, uden at der opkræves en særskilt afgift herfor«)

(2003/C 171/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-462/99, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH mod Telekom-Control-Kommission, procesdeltager: Mobilkom Austria AG, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5a, stk. 3, i Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net ONP (Open Network Provision — tilrådighedsstillelse af åbne net) (EFT L 192 s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 97/51/EF af 6. oktober 1997 (EFT L 295 s. 23), af artikel 2, stk. 3 og 4, i Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation (EFT L 20 s. 59), af artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117 s. 15), samt af artikel 82 EF og artikel 86, stk. 1, EF, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af D.A.O. Edward som fungerende formand for Femte Afdeling og dommerne A. La Pergola (refererende dommer) og P. Jann; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 22. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kravet om en fortolkning af national ret, der er i overensstemmelse med Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net ONP (Open Network Provision — tilrådighedsstillelse af åbne net), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF af 6. oktober 1997, og kravet om en effektiv beskyttelse af borgernes rettigheder indebærer, at de nationale retsinstanser efterprøver, om de relevante bestemmelser i national ret giver borgerne en klageadgang hvad angår afgørelser truffet af den nationale tilsynsmyndighed, der opfylder kriterierne i artikel 5a, stk. 3, i direktiv 90/387, som ændret ved direktiv 97/51. Hvis en anvendelse af national ret i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5a, stk. 3, ikke er mulig, er en national domstol, der opfylder disse krav, og som ville være kompetent til at behandle sager om afgørelser truffet af den nationale tilsynsmyndighed, hvis den ikke havde været hindret heri som følge af en bestemmelse i national ret, der udtrykkeligt udelukker dens kompetence, så som den i hovedsagen omhandlede bestemmelse, forpligtet til at undlade at anvende denne bestemmelse.

- 2) Artikel 82 EF og artikel 86, stk. 1, EF er principielt til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der kan tildeles yderligere frekvenser inden for frekvensområder, som er reserveret til DCS 1800-standarden, til en offentlig virksomhed med en dominerende stilling, der allerede er indehaver af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på GSM 900-standarden, uden at der opkræves en særskilt afgift herfor, mens en ny operatør på det omhandlede marked har måttet betale en afgift for erhvervelse af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på DCS 1800-standarden. De nævnte bestemmelser er imidlertid ikke til hinder for en sådan national lovgivning, hvis den afgift for GSM 900-licensen, der er opkrævet hos den offentlige virksomhed med en dominerende stilling, og som uden yderligere betaling omfatter den senere tildeling af yderligere frekvenser inden for frekvensområder, som er reserveret til DCS 1800-standarden, i økonomisk henseende svarer til den afgift, der er pålagt den konkurrent, som er blevet tildelt DCS 1800-licensen.
- 5) Forbuddet mod forskelsbehandling, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester, er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der kan tildeles yderligere frekvenser inden for frekvensområder, som er reserveret til DCS 1800-standarden, til operatører, der allerede er indehavere af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på GSM 900-standarden, uden at der opkræves en særskilt afgift herfor, selv om en afgift blev pålagt den operatør, som blev tildelt en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på DCS 1800-standarden, såfremt den afgift der er opkrævet hos de eksisterende operatører for deres GSM 900-licens, og som uden yderligere betaling omfatter den senere tildeling af yderligere frekvenser inden for frekvensområder, som er reserveret til DCS 1800-standarden, i økonomisk henseende svarer til den afgift, der er pålagt den operatør, som er indehaver af DCS 1800-licensen.

(¹) EFT C 47 af 19.2.2000.

- 3) Artikel 2, stk. 3 og 4, i Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation er principielt til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der kan tildeles yderligere frekvenser inden for frekvensområder, som er reserveret til DCS 1800-standarden, til en offentlig virksomhed med en dominerende stilling, der allerede er indehaver af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på GSM 900-standarden, uden at der opkræves en særskilt afgift herfor, mens en ny operatør på det omhandlede marked har måttet betale en afgift for erhvervelse af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på DCS 1800-standarden. Den nævnte bestemmelse er imidlertid ikke til hinder for en sådan national lovgivning, hvis den afgift for GSM 900-licensen, der er opkrævet hos den offentlige virksomhed med en dominerende stilling, og som uden yderligere betaling omfatter den senere tildeling af yderligere frekvenser inden for frekvensområder, som er reserveret til DCS 1800-standarden, i økonomisk henseende svarer til den afgift, der er pålagt den konkurrent, som er blevet tildelt DCS 1800-licensen.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 22. maj 2003

i sag C-355/00, **Freskot AE mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Den Helleniske Republik))** (¹)

(»Fælles landbrugspolitik — frie varebevægelser — fri udveksling af tjenesteydelser — statsstøtte — særligt bidrag til fordel for et landbrugsforsikringsorgan«)

(2003/C 171/02)

(Processprog: græsk)

- 4) Artikel 2, stk. 3 og 4, i direktiv 96/2 er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som gør det muligt, når der er forløbet en periode på mindst tre år fra tildelingen af licensen til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på DCS 1800-standarden i 1997, at tildele begrænsede yderligere frekvensblokke inden for det frekvensområde, der er reserveret for DCS 1800-standarden, til operatører, der allerede er indehavere af en licens til levering af digitale mobilkommunikationstjenester baseret på GSM 900-standarden, herunder til en offentlig virksomhed med en dominerende stilling. Denne bestemmelse er heller ikke til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, som muliggør denne tildeling inden udløbet af den nævnte periode, når det godtgøres, at disse operatørers kapacitet til at betjene flere kunder er udnyttet fuldt ved anvendelse alle økonomisk forsvarlige tekniske muligheder.

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive trykt i Samling af Afgørelser)

I sag C-355/00, angående en anmodning, som Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Den Helleniske Republik), i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Freskot AE mod Elliniko Dimosio, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30 og 38 (efter ændring nu artikel 28 EF og 32 EF), EF-traktatens artikel 39 (nu artikel 33 EF), EF-traktatens artikel 40 og 59 (efter ændring nu artikel 34 EF og 49 EF), EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) og EF-traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF), samt af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om